

anvende dette Mandskab maa man imidlertid have Lovhjemmel paa to Punkter. Det ene angaar Antallet af dem, der kan uddannes indenfor Aaret 1916, hvilket Antal man maa have Bemyndigelse til at overskride, og det andet er dette, at man maa have Bemyndigelse til at lade paa-begynde Uddannelse af det Mandskab, der er udskrevet for 1917, allerede indenfor Aaret 1916. Det er Bemyndigelser, som svarer til Bemyndigelser, som det foregaaende Aar er givne paa nogenlunde tilsvarende Maade gennem tidligere Love. Den Gang blev der tillige givet Bemyndigelse til i det følgende Aar, forudsat at Forholdene ændrede sig paa saadan Vis, at dette var hensigtsmæssigt, at udskrive et mindre Antal. En tilsvarende Bestemmelse foreslaas ogsaa her. Jeg kan i denne Sammenhæng tilføje, at det tidt og ofte har været omtalt, at man kunde skaffe dette forøgede Antal til Uddannelse ved at vende sig til Frinumrene fra tidligere Tid. Man er gaaet ud fra, at der var et meget betydeligt Antal af saadanne Frinummere. Dette er imidlertid ikke Tilfældet. For Aaret 1916, som vi nu er i Gang med, bliver der ingen, for Aaret 1915 er Frinumrene uddannede, og tager man de nærmest foregaaende 4 Aar, 1911—14, vil hele det Antal, det drejer sig om, kunne regnes til ca. 5,000, og af disse 5,000 er omtrent Halvdelen Folk, som kun er udskrevne med betinget Dygtighedsvedtegnig. Dertil kan endelig føjes dette, at netop ved de Vaaben, hvor man af Hensyn til Ombytningernes Vanskelighed og Lettelserne for det ældre Mandskab havde mest Brug for at faa nogle, finder der kun ganske minimale Antal af Frinummere i disse Aargange. Spørgsmaalet er altsaa i sig selv af ringe Betydning, meget ringere end den, man har tillagt det, og i hvert Fald har det ikke praktisk Betydning i Øjeblikket, idet man ad den Vej, her er foreslaaet, og som sikkert alle vil finde den naturlige, for en rum Tid vil kunne tilvejebringe saa meget Mandskab, som der efter de Forhold, der i øvrigt foreligger, er Mulighed for at udanne. Jeg skal tilføje, at under Diskussionen om Indkaldelserne har ogsaa det Spørgsmaal været rejst, om det ikke var rigtigt i Indkaldelserne at inddrage værnepligtige, som tilhører 17.—20. Aargang. Dette Spørgsmaal har været drøftet baade med Folketingets Finansudvalg under de Forhandlinger, som er gaaet forud for dette Lovforslags Fremsættelse, og med Landstingets Finansudvalg, og der har væ-

ret en fuldstændig enstemmig Opfattelse af, at det ikke vilde være rigtigt at indkalde disse ældre Aargange. Saaledes som Overgangsbestemmelsen i Loven af 1909 maa forstaaes, kræves der Lovhjemmel derfor, og der er øjensynlig ikke den mindste Sympati for at foretage Ændring paa dette Punkt, ligesom jeg heller ikke for mit Vedkommende vil finde det hensigtsmæssigt.

Jeg bør endelig tilføje, at naar man undertiden har den Opfattelse, at der aarlig regelmæssigt udskrives et betydeligt større Antal end dem, der efter Hærloven skal uddannes, er dette ikke rigtigt. En regelmæssig Udskrivning under regelmæssige Forhold, naar Overgangstiden er til Ende, vil, forudsat at der kasseres et tilsvarende Antal, som det nu regelmæssigt sker, kun ganske ubetydeligt gaa ud over det Tal, som efter Hærloven og Søværnsloven hvert Aar skal uddannes. Den Forskel, som man undertiden har tænkt sig der, findes altsaa i Virkeligheden ikke.

Det eneste Punkt i Lovforslaget, der er Grund til at gøre opmærksom paa, gælder Indkaldelsen af en Del af Flaadens Mandskab til Tjeneste ved Kyst- og Fæstningsartilleriet. Den nuværende Hærlov giver Bemyndigelse til Indkaldelse af Aargange ved Søværnet, som er 6te Aargang og derover, til Hæren, og den har været benyttet, men for de yngre Aarganges Vedkommende har en saadan Bemyndigelse ikke foreligget, og den søges nu her. Ligeledes søges en tilsvarende Bemyndigelse med Hensyn til K. 2'erne, der har været uddannede ved Søværnet, hvor denne Bemyndigelse heller ikke foreligger efter den nu gældende Hærlov. Det vil derved opnaas, at der bliver til Raadighed et Par Tusind Mand, der kan gaa ind i den Styrke, der indkaldes ved Kyst- og Fæstningsartilleriet og lette Ombytningerne ved disse Vaaben, hvor der hidtil har været betydelige Vanskeligheder for at faa nogenlunde rimelige Ombytningsforhold.

Det følgende Punkt i Lovforslaget gælder Udbetalingen af en Godtgørelse til den Del af de værnepligtige, som indkaldes hyppigere end de andre Grupper. Det, man har tilstræbt, er i Løbet af et Aar kun at skulle indkalde de forskellige Grupper af værnepligtige een Gang. Dette har i det store og hele efterhaanden kunnet lade sig gøre for Fodfolkets Vedkommende og vil i hvert Fald ogsaa for Fremtiden kunne lade sig gøre her, saa længe Forholdene bliver af lignende Karakter som nu. Anderledes stiller det sig ved de